

عنوان مقاله:

گستره احتکار در منظر فقهای امامیه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

یاسر تک فلاح - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات دانشگاه علامه طباطبایی (ره) تهران ایران

مجتبی مصلح - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبایی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از روش های کسب در آمد و سود که امروزه رواج بسیاری دارد و اسلام آن را منع نموده احتکار می باشد. احتکار در لغت عبارت است از حبس و نگهداری طعام به امید و انتظار گرانی نرخ. اما در اصطلاح فقهاء این معنا گاهی تعمیم پیدامی کند و گاهی ضیق می شود. با توجه به اینکه احتکار موضوع حکم شرعی قرار گرفته و مشهور فقهاء فی الجمله حکمیه حرمت آن داده اند، ضروری است که نظرات فقهای امامیه در خصوص مصادیق احتکار بررسی شود. این مقاله با روش کتابخانه ای به جمع آوری اطلاعات پرداخته و تجزیه و تحلیل دادهها که این پژوهش از آن بهره گرفته است، روش توصیفی- تحلیلی است. با فحص نظرات ایشان در مجموع به پنج قول در خصوص موضوع احتکار دست یافته شد. مشهور امامیه موارد احتکار را پنج طعام می دانند: گندم، جو، خرما، کشمش و روغن از مواردی است که در روایات به آن اشاره شده و فقها بر آن اتفاق دارند. ولی در خصوص الحاق روغن زیتون و نمک به این موارد اختلاف می باشد. برخی دیگر از تعلیلروایت استفاده کردهاند و همه ی مواد غذایی را جزء موارد احتکار می دانند. گروه سوم که اکثر مراجع معاصر این نظر را پذیرفته اند، احتکار را به همه ی نیازهای عمومی جامعه تعمیم داده اند

کلمات کلیدی:

احتکار، مصادیق احتکار، موضوع احتکار، نیازهای عمومی جامعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1563783>

